

תלמודו בידו

דף כב עמוד ב

א מהי "פת עבה", והאם מותר לאפותה ביום טוב ומדוע?

ב האם מותר לכבד את קרקע המקום שאוכל שם ביום טוב?

ג האם מותר להניח לבונה על גבי גחלים ביום טוב לתת ריח טוב?

ד האם מותר לצלות גדי שלם בליל פסח כשראשו וכרעיו תלויים בצדו?

א רב הונא: פת בעובי טפח.

לבית שמאי אסור לאפותה בפסח, שאינו יכול לשומרה מלהחמיץ.

לבית הלל מותר, שהרי לחם הפנים עוביו טפח והוא נאפה מזה.

וקשה, שמא דוקא לחם הפנים אינו מחמיץ עד טפח, שכן:

נילוש הרבה, ונאפה על ידי אומנים של בית גרמו, ובתנור מתכת

שהיה חם במיוחד על ידי שהוסק בכל יום כעצים יבשים.

רב: פת מרובה. לבית שמאי אסור לאפותה בכל יום טוב, מפני שטורח לצורך חול.

ובית הלל מתירים, משום שהפת נאפית טוב יותר בתנור מלא.

ב תנא במשנה: רבן גמליאל מתיר. וחכמים אוסרים, משום שהוא משווה גומות בעפר.

ר' אליעזר בר' צדוק: אף רבן גמליאל אוסר. אך מותר לפרוש סדינים על הקרקע

כדי שיתכבד הבית מאליו בסילוקם, ואפילו בשבת.

ג לתת ריח בבגדים: אסור. שאין בזה הנאת הגוף, ואינו צורך אוכל נפש כלל.

ריח בבית: לחכמים אסור, שאין כל אדם צריך להנאה זו.

לרבן גמליאל: לתנא במשנה, מותר. לר"א בר' צדוק, אסור. אך ממלא עשן

לבונה בכלי פקוק מבעוד יום ופותחו למחרת, ואפילו בשבת.

ד רבן גמליאל: מותר [ועשו כן זכר למקדש]. חכמים: אסור, שנראה כאוכל קדשים בחוץ.